

שנינו לעיל יד א: מסככינ בנסרים דברי רבי יהודה, ורבי מאיר אוסר; וטעמו משום "גזירת תקרה".

ונחלקו בגמרא באלו נסרים נחלקו רבי מאיר ורבי יהודה.

לדעת רב, אף רבי מאיר לא פסל אלא נסרים רחבים ארבעה טפחים, אבל נסרים שאינם רחבים ארבעה טפחים כשרים לסיכוך לכולי עלמא.

ואילו לדעת שמואל, נסרים רחבים ארבעה טפחים פסולים לסיכוך אף לדעת רבי יהודה, ונחלקו בנסרים רחבים משלושה ועד ארבעה טפחים – רבי מאיר אסר לסכך בהם משום גזירת תקרה, ורבי יהודה מתיר.

תנן: נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים, ופסול לסכך בו משום "גזירת תקרה", הסוכה כשרה. וסברה הגמרא, שהיה הנסר נתון באמצע הסוכה, ולפיכך קשה:

בשלמא לרב [לנוסחתם של בני נהרדעא], **דאמר בין באמצע בין מן הצד בארבע אמות, משום הכי** אם נתן עליה נסר שאינו רחב אלא ארבעה טפחים, אפילו היה זה באמצעה הרי היא כשרה, לפי שאין סכך פסול פוסל את הסוכה עד ארבע אמות. (328)

אלא לשמואל, דאמר סכך פסול הנתון באמצע הסוכה הרי הוא פוסל **בארבעה טפחים, אמאי כשרה** כשנתן עליה באמצעה נסר רחב ארבעה טפחים? (329)

ומתרצת הגמרא: **הכא במאי עסקינן**, כגון שנתנו עליה מן הצד. ומן הצד מודים הכל שאין היא נפסלת עד ארבע אמות, שהרי נחשב סכך פסול זה כחלק מן הדופן מחמת ההלכה של "דופן עקומה".

תא שמע מהא דתנן שם: נתן על גבי סוכתו **שני סדינין** המקבלים טומאת בגדים, ופסולים לסיכוך משום דבר המקבל טומאה,

328. לשון המשנה שם: נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים כשרה, ובלבד שלא ישן תחתיו. ומבואר, שגם למאן דאמר: סכך פסול פוסל בארבע אמות, לענין שינה מודה הוא שהשיעור ארבעה טפחים. ועיין **תוספות** לעיל יד ב ד"ה ומודה.

329. הקשה הפני יהושע: מדוע מקשה זאת הגמרא דוקא ללישנא דנהרדעא ואליאבא דשמואל, הרי כמו כן קשה ללישנא דסורא ולדברי הכל, שהרי ללישנא דסורא בין לרב בין לשמואל סכך פוסל באמצע הסוכה פוסל בארבעה טפחים?!

ומתרץ הערוך לנר: לדעת רב היה פשוט לגמרא שיש לתרץ דאיירי מן הצד, ואין להקשות

מדוע אמר התנא את דבריו בנסר שהוא רחב ארבעה טפחים ולא השמיענו חידוש גדול יותר, שאפילו היה הנסר רחב שלוש אמות אין הוא פוסל מן הצד דאמרינן דופן עקומה, דיש לומר שנקט ארבעה טפחים אגב סיפא, שאפילו נסר רחב ארבעה טפחים אין ישנים תחתיו. דחידוש הוא לשיטת רב הסובר שרק לרבי מאיר נסר רחב ארבעה טפחים פסול לסיכוך, אבל לרבי יהודה ישנים תחתיו. אבל לשמואל, דוחק הוא לתרץ דאיירי מן הצד, שאם כן היה לתנא להשמיענו חידוש זה בסכך פסול רחב שלוש אמות, ואין לתרץ שנקט ארבעה טפחים לרבותא בסיפא, שהרי לדעת שמואל לכולי עלמא נסר רחב ארבעה טפחים פסול לסיכוך, ואין זה חידוש כל כך.